

Connexió amb lo sagrat i expressió d'allò sagrat en el món.: “Llum i Esperança per a la Humanitat”. Modern Dance i la Dansa Contemporànea

Edith Rodon

edithrodon@gmail.com

Comença el ball, tot el cos es mou lliurement, i amb ímpetu, la kinestèsia i cenestèsia, es manifesten, s'expressen, tota l'energia circula, des de les extremitats, i pels diferents plexes es dirigeix a la cúspide, aquí, en aquest moment, tot es relaxa, el cos es va aturant, soltes en el nou plexe i la energia llisca suaument fins allotjar-se al plexe cardíac i “zas”, ja no sens res, l'energia s'ha filtrat per una escletxa; el cos ja no es mou, impera el silenci, el buit, l'energia es mou en un altre espai i temps fusionada amb d'altres. Serà la connexió amb l'essència? Serà la connexió amb el tot, serà la connexió amb allò sagrat? La manca d'alè em retorna a la vida, en aquest espai i temps, intentant expressar en el món uns possibles significats: fruit de la inspiració sorgeix: “Llum i esperança per la humanitat”

Després de fer un petit emmarcament i descripció sobre la Dansa Moderna i Contemporània, i un breu recorregut cronològic des dels anys 20, amb el naixement de la “modern dance” en mans de les seves precursors: Isodora Duncan, i Ruth St. Denis, passant per les 4 generacions fins arribar als anys 80, 90 i passar ja a les últimes tendències de principis del segle XXI; on es va veient una evolució, reflex del moment històric i social dels nostres temps.

La investigació es centra en l'estudi de com, coreògrafs pioners com un Maurice Béjart, per exemple, amb l'ajut de filòsofs, pensadors i tècnics, com un François Delsarte, Rudolf Laban o un Gurdjieff. (tots ells del segle XX a cavall amb el tercer mil·lenni, a Occident i EEUU) que, mitjançant la dansa Moderna i Contemporània i els seus elements, han treballat per trobar la porta d'entrada als espais sagrats i d'altra banda

com han expressat una possible traducció de significats al món, amb un missatge molt concret: la necessitat d'un canvi i evolució humana, d'un salt qualitatiu de la consciència humana .

La petita mostra representativa que s'agafa com a referència, bé donat, perquè tots ells, amb aquesta necessitat de trencar amb un passat, on l'imperi romà, ja degradava, en certa manera, en aquella època totes les arts; i el obscurantisme posterior i negació de la dansa com a forma de vida , com a canal d'expressió de la traducció de significats de lo profund, expressió de Consciència inspirada; com a llenguatge i formes de relació humana. en el moviment anterior, amb la dansa clàssica; la dansa com a matriu de la cultura i la manera més elevada de viure; que ha existit des dels inicis de les religions i en la cultura de les civilitzacions mil·lenàries i que algunes encara perduren. Aquests fets, més la necessitat de superar llurs contradiccions i un sense sentit de la vida en ple segle XX en un entorn social convuls i amb dues guerres mundials pel mig i algunes de civils com en el cas de l'Estat espanyol; farà que tots ells s'endinsin i aprofundeixin en el món de la arqueologia cultural i de les religions, en el món de les danses tribals primitives, , balls ètnics i folklòrics, danses sagrades i circulars, i rituals, provinents de les religions xamàniques, del Pròxim Orient, Asia Menor, com el Zen, l' Hinduisme, el Sufisme, el Shivaisme, per exemple. (dervitxes) . cada un dels protagonistes aportarà nous elements que amb la suma de tots ells conformen el Propòsit , l'ànima , l'esperit i el significat d'aquesta nou moviment artístic.

Així doncs, al tractar-se d'un art amb arrels energètiques; d'aquesta dansa de caire dionisiaca, d'aquest ritus que il·lumina, amb el seu propi llenguatge i manera de comunicar-se i expressar-se a partir del moviment, del desplegament de forces i energies, un dels elements claus d'aquest tipus de dansa; es fa tot un estudi més pedagògic i minucios dels diferents mètodes de treball on juga un paper primordial la respiració, la atenció, el centre de gravetat en el tronc i de la interrelació dels elements impregnats d'intangibles, per arribar a un equilibri entre cos, ment i esperit. acompanyat sempre, d'un treball molt disciplinari on el to, la permanència i pulcritud juguen un paper primordial. . tipus de

dansa, tècnica, el ritme, els moviments mitjançant el gest,, , mecanismes i procediments, per apropar-se a l'accés a l'experiència o tenir l'experiència. Al mateix temps, fruit de la inspiració que sorgeix d'aquest contacte i de la traducció de significats , al llarg del treball, s 'exemplifica amb algunes de les coreografies més representatives creades pels coreògrafs amb el tema que ens ocupa.

Concloco o tanco el treball amb la presentació del disseny d'una coreografia de collita pròpia, fruit de la inspiració que ha produït el anar treballant i profunditzant amb els treballs amb l'Ascesi, on un dia vaig sentir la connexió amb el tot, amb l'univers, amb els espais sagrats, vaig sentir la connexió amb l'essència de tot ésser humà: l'**esperit**. I que ha donat un nou sentit a la meua vida en aquest espai i temps, ha donat sentit al que entenia per transcendència; i també ho visc com un moment de síntesis, com una finalització d'un cicle, que va començar inclús en els treballs d' anivellació i amb la disciplina energètica. En certa manera aquesta producció és producte de tot això, vol expressar també d'on es ve, on s'està i cap a on es va, és a dir, aquest intent visualitzat i sentit de la nova construcció d'un paisatge de formació, amb un estil de vida tendint cada vegada més a poder-se expressar amb unitat, coherència i veritat interna, transparent i lluminós, per poder seguir amb el compromís i responsabilitat adquirida, volguda i sentida amb el cos d'Escola , i poder seguir amb el projecte i legat que ens ha deixat el nostre amic Silo.

Gràcies a tots vosaltres, sense el vostre esperit això no hauria estat possible!

Reunió d'Escola ,Desembre 2013

